

Nguyệt Tận

Vươn lên tròn đỉnh cao rồi...
Mây bay gió cuốn, nổi trôi phương nào?
Tít mù xa, ánh mắt sao,
Góc trời thao thức rồi vào đêm đen!

Ngước lên thiên thể hư huyền,
Cõi vô tâm thức, an nhiên lạnh lùng!
Hồng trần quyện giữa mộng lung,
Còn gì giữa chốn mịt mùng lãng quên.

Khuôn vàng đáy nước ảo nhiên,
Ngân hà đầy ấp mạn thuyền tương tư.
Tùng trang máu nhỏ vào thơ!
Tùng dòng lệ thấm, hoen mờ không gian!

Lối đi sỏi đá gian nan,
Lối về từng bước dẫm than lửa hồng!
Mắt nhìn thấy núi thấy sông,
Thấy Quê Hương bát ngát... không thấy người!

Đốt tim đốt đuốc lên soi,
Đốt lên ánh nguyệt, mà coi lộ trình!
Đêm dài mong đợi bình minh...
Triền miên nhật thực Quê mình mãi sao?

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả: quocbao_30@yahoo.com

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7700 TÁC PHẨM